

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **P., a.s. V.**, so sídlom L., zast.: *T., ako predsedom predstavenstva a M., členkou predstavenstva*, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Námestove** so sídlom Nám. A. Bernoláka č. 381/4, Námestovo, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. OPÚ-2010-08/00785/dam zo dňa 01.10.2010, na odvolanie podanom T., predsedom predstavenstva navrhovateľa a M., členkou tohto predstavenstva, proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 04. marca 2011 č. k. 29Sp/53/2010-89, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 04. marca 2011 č. k. 29Sp/53/2010-89 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom konania trovy odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

I.

K návrhu

Pán T. L., ako predseda predstavenstva obchodnej spoločnosti P., a.s., a pani M., ako členka uvedenej spoločnosti, zastupujú spoločnosť P., a.s., L. sa návrhom na začatie konania (opravným prostriedkom – poznámka odvolacieho súdu) podaným na Krajskom súde v Žiline dňa 04.11.2010 domáhali preskúmania rozhodnutia odporcu č. OPÚ-2010-08/00785/dam zo dňa 01.10.2010 a jeho zrušenia. Napadnuté rozhodnutie bolo vydané v reštitučnom konaní podľa ustanovení zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému

poľnohospodárskemu majetku o nároku týkajúceho sa nehnuteľností v k. ú. S.. K nehnuteľnostiam vymenovaným v rozhodnutí č. OPU-2010/08/00785/dam zo dňa 01.10.2010 odporca priznal vlastnícke právo v prospech podielnikov v spoločnosti P.S. v citovanom reštitučnom konaní.

II.

Konanie na prvostupňovom súde

Krajský súd ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie ktoré mu predchádzalo, oboznámil sa s administratívnym spisom a dospel k záveru, že na strane navrhovateľa - úpadcu je nedostatok aktívnej procesnej legitímácie na podanie opravného prostriedku, pričom tento nedostatok konania predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania, a preto návrhu nevyhovel.

V konaní krajský súd skúmal splnenie procesných podmienok konania, a to aj, či opravný prostriedok podala osoba naň oprávnená. Z výpisu z obchodného registra pre krajský súd vyplynulo, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.12.2001, sp. zn. 36K-24K 323/00-614, bol na majetok dlžníka P. a.s. vyhlásený konkurz a v súčasnosti funkciu správkyne konkurznej podstaty zastáva JUDr. D.

S odkazom na prechodné ustanovenie § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako aj na ustanovenia § 14 ods. 1 písm. a) a c) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej na účely tohto uznesenia „zák. č. 328/1991 Zb.“) krajský súd vyslovil právny názor, že jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu je sukcesia správcu do procesných práv a povinností úpadcu v konaniach, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, tzn. vrátane dispozičného práva osoby, ktorá bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach.

Ďalej krajský súd zdôraznil, že k podaniu opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu došlo dňa 04.11.2010, tzn. až po vyhlásení konkurzu na majetok navrhovateľa – ten bol vyhlásený už dňa 20.12.2001.

Nakoľko opravný prostriedok nepochybne smeruje do konkurznej podstaty, dospel krajský súd k záveru, že procesné práva na vyvolanie súdneho prieskumu navrhovateľovi spoločnosti P., a.s. V. ako úpadcovi neprislúchajú a že tieto práva naopak svedčia správcovi (v danom čase JUDr. D.). Vychádzajúc z uvedeného, krajský súd konštatoval nedostatok aktívnej procesnej legitímácie navrhovateľa - úpadcu na podanie opravného prostriedku, a preto ho odmietol.

Následne krajský súd na základe prijatých právnych záverov vyslovil dôvody, prečo návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia zo dňa 01.10.2010 nevyhovel.

III.

Odvolanie navrhovateľa/súčasti súdneho spisu

Odvolaním zo dňa 29. marca 2011 navrhovateľ vyslovil, že krajský súd si nezistil riadne náležitý skutkový stav, keď považoval pozemky parc. č. X. až X., ktoré patria urbáru S., za majetok patriaci do konkurznej podstaty spoločnosti P., a.s.

Navrhovateľ síce na jednej strane pripustil, že uvedené pozemky sú od roku 1996 predmetom reštitučného sporu, avšak na základe rozhodnutia OÚ – odbor PPIH Tvrdošín č. 97/02685 – 002 –HA 16/A – 10/PU37 boli v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. 10S 58/97 zo dňa 29.05.1998 zapísané katastrálnym úradom do vlastníctva Urbáru S.. Preto s prihliadnutím na ustanovenie § 6 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní sa nemohli stať súčasťou konkurznej podstaty.

Tento stav mali podľa navrhovateľa rešpektovať všetky orgány štátnej správy a konajúce súdy v sporoch č. 1S 135/03-202; 5Sp/2/2004; 5812/2003 na Krajskom súde v Košiciach v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Sžo 113/2008, ako aj teraz v konaní OPÚ v Námestove č. OPÚ-2010/08/0078/dam zo dňa 01.10.2010, kedy účastníkom konania v reštitučnom spore bol v súlade s § 6 O.s.p., s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a tiež čl. 6 Dohovoru o ľudských právach a relevantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva výlučne navrhovateľ.

Taktiež navrhovateľ v svojom odvolaní vyslovil názor, že v danom prípade konkurzná správkyňa nevyužila opravný prostriedok a v dôsledku jej nekonania sa mal majetok patriaci do konkurzu dokonca zmenšiť.

Na základe uvedených argumentov navrhovateľ vyslovil záver, že krajský súd:

1. porušil práva účastníka konania podľa § 3 O.s.p., čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 Dohovoru o ľudských právach,
2. súd nesprávne posúdil možnosť použitia § 14 ods. 1 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, čím odňal aktívnu legitimáciu navrhovateľovi v konaní o odvolacom prostriedku,
3. neúplne zistil skutkový stav tým, že si nevyžiadal spisy v doterajších konaniach pred Krajskými súdmi v Banskej Bystrici a Košiciach.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhovateľ napadnuté rozhodnutie navrhol zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

Následne navrhovateľ prostredníctvom svojho odvolania vyslovil (č. 1. 99) absolútnu nedôveru ku Krajskému súdu v Žiline, najmä k senátu v zložení Mgr. M., JUDr. R. a iní, ktorí mali byť podľa navrhovateľa priamo zainteresovaní na vydieraní spoločnosti R., a.s. (predchodca navrhovateľa). Navyše navrhovateľ upozornil, že bola podaná sťažnosť k Európskemu súdu v Štrasburgu pre porušenie základných ľudských práv a slobôd a že vlastník celého majetku (tzn. kanadská spoločnosť) si uplatňuje arbitrážnym spôsobom náhradu škody v zmysle dvojstrannej zmluvy medzi ČSR a Kanadou.

Toto odvolanie bolo podľa doplnujúceho rozdeľovníka navrhovateľa zaslané na vedomie viacerým predstaviteľom vnútroštátnych a európskych orgánov.

Na nasledujúcich číslach listov spisu krajského súdu sa nachádzajú viaceré listiny pripojené navrhovateľom k odvolaniu, a to žiadosť o nahliadnutie do registra pozemkových spoločností (č. 1. 101), rozhodnutie Obvodného úradu Trstená z 20. mája 1996 (č. 1. 102, 103), rozhodnutie Okresného úradu v Tvrdošíne z 09. augusta 2000 (č. 1. 104, 105), výpis z LV č. X. (č. 1. 106), prípis Pozemkového úradu v Dolnom Kubíne z 19.11.1992 (č. 1. 107), prípis J. z 20.09.1991 (č. 1. 108), spisový obal došlej pošty (č. 1. 109 až 110), prípis

Ministerstva financií Slovenskej republiky zo 16.02.2011 (č. l. 111) a Dohodu medzi vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládou Kanady o podpore a ochrane investícií (č. l. 112 až 115) a v závere je pripojená obálka (č. l. 116). Ďalej v súdnom spise sa nachádzajú doručovacie pokyny odporcovi (č. l. 117 až 121) a predkladacia správa krajského súdu z 23.05.2011 na č. l. 123. Iné písomnosti s výnimkou pripojeného a zviazaného administratívneho spisu v čase rozhodovania senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o tejto veci sa v súdnom spise krajského súdu nenachádzali.

IIIa.

Urgencie navrhovateľa/vyjadrenie

Následne podaním navrhovateľa z 28.06.2011 označeným ako „Druhá urgencia vytýčenia pojednávania“ navrhovateľ vytýkal predsedovi senátu, resp. konajúcemu senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že vo veci sp. zn. 1Ndz 1/2011 rozhodol absolútne nekvalifikovane bez toho, aby sa oboznámil s konkurzným alebo reštitučným spisom a zistil, či vlastne spor, o ktorý sa s Pozemkovým úradom v Námestove navrhovateľ súdi, je vôbec predmetom konkurzného konania, či je obchodná spoločnosť P., a.s., vôbec ešte legitímne V.

Ďalej navrhovateľ bez bližších súvislostí vymenoval značný počet rozsudkov krajských súdov a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré mali byť pre odporcu kogentné, a ten ich podľa tvrdenia navrhovateľa odmietol akceptovať.

Vzhľadom na uvedené argumenty navrhovateľa vyzval Najvyšší súd Slovenskej republiky správkyniu úpadcu, aby sa k nim vyjadrila. Následne JUDr. D. so sídlom v Banskej Bystrici ako správkynia konkurznej podstaty úpadcu P., a.s. „v konkurze“ prostredníctvom listu zo dňa 22.08.2011 oznámila, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24 K 323/00-614 zo dňa 20.12.2002 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu P., a.s. a uznesením č. k. 36K-24K 323/00-KI-3341 zo dňa 25.01.2008 bola ustanovená do funkcie správkynie konkurznej podstaty tohto úpadcu.

Ďalej z jej vyjadrenia vyplýva, že z titulu funkcie správkyne úpadcu (tzn. navrhovateľa) jej odporca doručil rozhodnutie č. OPÚ-2010/08/00785/dam/ zo dňa 01.10.2010 týkajúce sa reštitučného konania vo veci nehnuteľnosti v k. ú. S. na LV č. X. pre nasledujúce pozemky :

- parc.č. X. o výmere 8.232 m², ostatná plocha,
- parc.č. X. o výmere 15.507 m², trvalé trávne plochy,
- parc.č. X. o výmere 9.704 m², trvalé trávne plochy,
- parc.č. X. o výmere 971.217 m², ostatné plochy,
- parc.č. X. o výmere 2.614 m², zastavané plochy,
- parc.č. X. o výmere 3.859 m², zastavané plochy,
- parc.č. X. o výmere 8.244 m², zastavané plochy.

Tieto pozemky, podľa vyjadrenia správkyne, sú v súpise konkurznej podstaty úpadcu napísané v zmysle ustanovenia § 19 ZKV s „poznámkou“.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. platí, že ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene.

Tiež v svojom vyjadrení JUDr. D. konštatovala, že proti rozhodnutiu odporcu napadnutého v tomto konaní navrhovateľom podala ako správkyňa opravný prostriedok. Z pripojeného súpisu konkurznej podstaty úpadcu (3. spracované znenie z 18.10.2004) vyplýva, že do tohto zoznamu sú v účtovnej hodnote 11.676.497.834,-Sk (odhadová cena 277.528.357,-Sk) vložené ložiská rašeliny s poznámkou, že o tomto majetku sa koná na Krajskom súde v Žiline.

IV.**Právne názory odvolacieho súdu**

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal v medziach hore uvedených námietok navrhovateľa a stanoviska správkyne konkurznej podstaty úpadcu priložený spis krajského súdu (v rozsahu vymedzenom vyššie), oboznámil sa s pripojeným súdnym spisom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr 15/2010 ako aj s uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 2Sžo 113/2008, a na základe nižšie uvedených názorov dospel jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné potvrdiť.

Predovšetkým s poukazom na predložený spisový materiál Najvyšší súd konštatuje, že predmetom začatého súdneho prieskumu je preskúmanie rozhodnutia odporcu č. OPÚ-2010/08/00785/dam zo dňa 01.10.2010, ktorým odporca vyslovil, že oprávnené osoby v ňom uvedené spĺňajú podmienky zákona č. 229/1991 Zb. a priznáva sa im vlastnícke právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. S.

Krajský súd na základe skutočností zistených z obchodného registra ako aj z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici vykonal výklad relevantných ustanovení zák. č. 328/1991 Zb., a to najmä § 14 tohto zákona s právnym záverom, že procesné práva na vyvolanie súdneho prieskumu navrhovateľovi – tzn. spoločnosti P., a.s. zastúpenej predsedom a členkou predstavenstva ako úpadcovi neprislúchajú. Najmä proti tomuto právnemu názoru krajského súdu navrhovateľ brojí so záverom, že krajský súd tým, že nesprávne posúdil možnosť použitia § 14 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, tým odňal aktívnu legitímáciu navrhovateľovi v konaní o odvolacom prostriedku. Na základe uvedeného Najvyšší súd na prvom mieste posúdil správnosť právnej aplikácie citovaného ustanovenia § 14 na prejednávajúcu vec.

Zo súdneho spisu je preukázané, že opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu podala spoločnosť P., a.s. (pôvodné obchodné meno R., a.s.) zastúpená T., ako predsedom predstavenstva, a M., ako člen predstavenstva tejto spoločnosti. Najvyšší súd, napriek nesúhlasnej argumentácii navrhovateľa o existencii legitímneho konkurzu na jeho majetok, má preukázané, že na majetok uvedenej spoločnosti bol v zmysle dostupných

informácií uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.2.2001 č. k. 36-24 K 323/00 ku dňa 20.12.2001 vyhlásený konkurz. Konajúcemu súdu neboli poskytnuté žiadne informácie, a to ani zo strany navrhovateľa, ktoré by zákonným spôsobom vyvrátili publicitu údajov zapísaných do obchodného registra, a to nielen z hľadiska materiálneho ale aj formálneho (viď § 27 Obchodného zákonníka) o prebiehajúcim konkurznom konaní. Osoba správcu konkurznej podstaty bola viackrát zmenená, v súčasnosti, po svojom ustanovení do tejto funkcie, je správkynou úpadcu P., a.s. JUDr. D., advokátka, so sídlom B.

Najvyšší súd na tomto mieste opätovne poukazuje na to, že aj v tomto prípade, pokiaľ navrhovateľ argumentuje, že konkurz bol vyhlásený nezákonne, resp. že už netrvá, aby správny súd v zmysle § 120 a nasl. ustanovení O.s.p. predložil dôkazné prostriedky preukazujúce jeho tvrdenie; v opačnom prípade neunesol dôkazné bremeno. Nakoľko tak navrhovateľ nekonal, pre Najvyšší súd nie je spochybnený stav navrhovateľa, že je právoplatne V. Na základe takto zisteného skutkového stavu Najvyšší súd pristúpil k prevereniu správnosti aplikácie ustanovení zák. č. 328/1991 Zb.

Je nepochybné, že prebiehajúce konkurzné konanie ako generálna exekúcia majetku úpadcu vyvoláva smerom k úpadcovi, tzn. navrhovateľovi osobitné účinky, a to najmä v tom, že na základe § 6 zák. č. 328/1991 Zb. dochádza k transformácii jeho majetku.

Podľa § 6 ods. 1 a 2 zák. č. 328/1991 Zb. majetok podliehajúci konkurzu tvorí konkurznú podstatu, kam zákon zaraďuje veci, byty a nebytové priestory, práva a iné majetkové hodnoty, tzn. majetok, ktorý patril dlžníkovi v deň vyhlásenia konkurzu, a majetok, ktorý dlžník nadobudol počas konkurzu, ako aj majetok, ktorým dlžník zabezpečil svoj záväzok.

K uvedeným osobitným účinkom konkurzu patrí nielen zákonná eliminácia akéhokoľvek mocenského konania (s výnimkou konkurzného konania), ktoré by mohlo, čo i len vyvolať zníženia alebo aj nezvýšenia majetku úpadcu, ktorého zistenú časť zákon označuje za majetkovú podstatu (a tak ohroziť pozíciu a majetkové uspokojenie veriteľov), ale aj suspendovanie mocenskej pozície štátu s jeho finančnými požiadavkami do pozície majetkového veriteľa. Najvyšší súd pritom zdôrazňuje, že vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu je právnou skutočnosťou, pričom zákon č. 328/1991 Zb. prenáša niektoré oprávnenia k majetku úpadcu z obchodnej spoločnosti (z jej štatutárnych orgánov) na súdom

ustanoveného správcu za účelom zamedzenia alebo predchádzania mareniu účelu konkurzného konania pri nakladaní s konkurznou podstatou. Na tomto mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zo súdneho spisu jednoznačne vyplýva, že k podaniu opravného prostriedku v reštitučnom konaní došlo až po vyhlásení konkurzu na majetok navrhovateľa (20.12.2001) a v tomto konaní v zmysle hore uvedeného vyjadrenia JUDr. D. sa pokračuje so správkyňou.

Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. vyhlásenie konkurzu má tieto účinky:

- a) *oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu. Právne úkony úpadcu týkajúce sa tohto majetku sú voči konkurzným veriteľom neúčinné. Osoba, ktorá uzavrela s úpadcom zmluvu, môže od nej odstúpiť, ibaže v čase jej uzavretia vedela o vyhlásení konkurzu;*
- b) *.....;*
- c) *súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty, alebo konania o nárokoch, ktoré majú byť uspokojené z tohto majetku, možno začať na návrh správcu alebo podaním návrhu proti správcovi; ak ide o pohľadávky, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), môže byť konanie začaté v súlade s ustanoveniami § 23 a 24;*
- d) *súdne a iné konania podľa osobitného predpisu, ktoré sa začali pred vyhlásením konkurzu, sa prerušujú, ak sa týkajú majetku patriaceho do podstaty alebo ak sa týkajú nárokov, ktoré majú byť z podstaty uspokojené; ....*

Podľa § 14 ods. 5 zák. č. 328/1991 Zb. v konaniach prerušených podľa odseku 1 písm. d) s výnimkou konaní o pohľadávkach, ktoré treba prihlásiť v konkurze (§ 20), sa však pokračuje na návrh správcu, úpadcovho odporcu alebo nerozlučného účastníka konania. Správca sa stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Úpadca môže tento návrh podať, len ak tak neurobí správca v lehote určenej súdom, pričom v tomto prípade úpadca zostáva účastníkom konania. Neprerušuje sa však konanie o výživnom maloletých detí, trestné konanie a colné konanie. Procesné úkony uskutočnené v čase od vyhlásenia konkurzu do vydania rozhodnutia o prerušení konania podľa odseku 1 písm. d) sú neúčinné.

Za riadne spísanie konkurznej podstaty je zodpovedný správca (viď § 18 v spojení s § 8 ods. 4) a zákon prostredníctvom § 19 vytvára vyvrátenú domnienku (prostredníctvom

odporovacej žaloby tretej osoby), že sporná vec je do súpisu majetku úpadcu zahrnutá oprávnené ak sa v súdnom konaní nepreukáže opak.

Podľa § 19 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. platí, že ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré sponchybňujú zaradenie veci do súpisu.

Podľa § 19 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnené.

Z pripojeného súpisu konkurznej podstaty úpadcu (3. spracované znenie z 18.10.2004) pre Najvyšší súd vyplýva, že do tohto zoznamu sú v účtovnej hodnote 11.676.497.834,-Sk (odhadová cena 277.528.357,-Sk) vložené pozemky sporné v prebiehajúcom reštitučnom konaní; označené ako ložiská rašeliny s poznámkou, že o tomto majetku sa koná na Krajskom súde v Žiline.

Na základe uvedeného Najvyšší súd podporuje názor krajského súdu, že z citovaných ustanovení zák. č. 328/1991 Zb. jednoznačne vyplýva, že jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu je sukcesia správcu do procesných práv a povinností úpadcu v konaniach. K tomu ďalej Najvyšší súd dodáva, že jedným z takýchto procesných práv úpadcu je aj dispozičné procesné právo úpadcu, ktorý sa môže domnievať, že rozhodnutím a postupom správneho orgánu bol ukrátený na svojich majetkových právach, ktoré sa priamo týkajú alebo by sa mohli týkať majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, lebo je celkom nepochybné, že do majetku úpadcu tieto práva patria.

Vzhľadom na uvedené ako aj z pohľadu konkurzného konania je irelevantné, ak navrhovateľ s poukazom na LV č. X. zo 14.05.1999, ktorý pripojil k svojmu odvolaniu, sponchybňuje (argument na str. 3 pod bodom 1.) zápis predmetných pozemkov do konkurznej podstaty, keď v tom čase konkurzné konanie neprebiehalo a navyše v časti B nie sú členovia Urbáru S. ako vlastníci zapísaní. Avšak aj iné navrhovateľom k odvolaniu pripojené listiny by sa stali pre odvolacie konanie relevantné až tým okamihom, ak by navrhovateľ preukázal svoju aktívnu legitímáciu na podanie tohto návrhu.

Naopak, je nepochybné, že opravný prostriedok a súdne konanie tým vyvolané sa týkajú reštituovaných nehnuteľností, ktoré boli jednoznačne správcom zahrnuté do majetku úpadcu. V zmysle pripojeného administratívneho spisu sa totiž oprávnené osoby z Urbáru S. domáhali vydania nehnuteľností, pôvodne určených na „na výstavbu závodu pre ťažbu rašeliny v S.“, a vyzvali povinnú osobu (v tom čase R.S.) dňa 04.10.1991 na vydanie týchto nehnuteľností, avšak táto povinná osoba dohodu o vydaní nehnuteľností neuzavrela, nakoľko predmet uplatneného nároku bol vo verejnej dražbe, ktorá sa konala dňa 24.04.1992 v Dolnom Kubíne predaný vydražiteľovi firme M. (neskôr prevedené na subjekt R.S. – Q.). Ďalej má Najvyšší súd preukázané, že v tomto konaní napadnuté rozhodnutie správneho orgánu malo byť doručované nielen spoločnosti P. a.s., L. ale aj jej správcovi konkurznej podstaty, tzn. JUDr. D., N.

Za týchto okolností nemôžu prislúchať procesné práva na vyvolanie súdneho prieskumu spoločnosti P., a.s. V. ako úpadcovi (a tým aj procesne neoprávnenej osobe), ale tieto práva naopak svedčia správcovi, ktorý v rámci svojej zákonnej zodpovednosti za správu majetku úpadcu je oprávnený využívať aj prostriedky súdnej ochrany vrátane podania opravného prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu v zmysle Piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Preto aj zákon správcu označil za účastníka takéhoto konania, nepripúšťajúc, aby úpadca samotný, resp. jeho štatutárny orgán získal dispozičné právo nad konkurzným majetkom prostredníctvom prebiehajúceho súdneho konania, resp. bol súdnym rozhodnutím legitimizovaný ako osoba oprávnená na jeho nakladanie.

Takisto Najvyšší súd nemôže súhlasiť s námietkou navrhovateľa (str. 4 bod 4.), že iba on zabraňuje zmenšeniu majetku obchodnej spoločnosti P., a.s. ako navrhovateľa. Z obsahu pripojeného súdneho spisu 1Sžr 15/2010 ako aj úradného záznamu z 08.09.2011 nepochybné vyplýva, že na Krajskom súde v Žiline je zaevidovaný opravný prostriedok podaný správkyňou konkurznej podstaty JUDr. D. v rovnakej veci, tzn. proti odporcovi Obvodnému pozemkovému úradu v Námestove, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia zo dňa 01.10.2010 č. OPÚ-2010/08/00785/dam, ktoré je tam vedené pod sp. zn. 29Sp/4/2011.

Na hore uvedené právne názory nemá vplyv ani uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 2Sžo 113/2008 z 18. marca 2009 nakoľko konajúci senát Najvyššieho súdu

po oboznámení sa s predmetným uznesením nezistil v ňom žiadne právne názory, ktoré by svedčili v prospech argumentov navrhovateľa. Citovaným uznesením Najvyšší súd Slovenskej republiky 18. marca 2009 odmietol odvolanie, nakoľko smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav tým, že si nevyžiadal spisy v doterajších konaniach pred Krajskými súdmi v Banskej Bystrici a Košiciach, Najvyšší súd uvádza, že z takto sformulovaného odvolacieho dôvodu nie je jasné, prečo malo byť povinnosťou krajského súdu takto konať. Ak navrhovateľ chcel preukázať, že na jeho majetok vyhlásené konkurzné konanie je ukončené, a že pominuli účinky s týmto konkurzom zákonom spojené, potom mal na preukázanie tejto skutočnosti predložiť konajúcim súdom v zmysle § 120 a nasl. O.s.p. relevantné dôkazy. Nakoľko tak neurobil, Najvyšší súd označil aj túto odvoláciu námietku za nedôvodnú.

Navrhovateľ ďalej urgoval vytýčenie pojednávania na rozhodnutie v predmetnej veci. Nakoľko v prejednávanej veci išlo o preskúmanie uznesenia krajského súdu a neboli naplnené podmienky potrebné na vytýčenie pojednávania, Najvyšší súd rozhodol po neverejnej porade senátu bez vytýčenia pojednávania, a to aj s prihliadnutím na mnohé ústne a písomné urgencie navrhovateľa.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1, § 246c ods. 1 a § 250l ods. 2 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný navrhovateľ má právo na náhradu trov tohto konania.

Vo vzťahu k označeniu navrhovateľa Najvyšší súd „ex offio“ doplnením dodatku „v konkurze“ naplnil zákonom (§ 9 ods. 4 Obchodného zákonníka) stanovený štatus navrhovateľa.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **n i e j e** prípustný.

V Bratislave 07. októbra 2011

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová